

Sessizlik Bir Masal: (Siope)

Εὐδοκίῃν δ' ὄρεον κορφαί τε καὶ φαράγγες
Προῶνες τε καὶ χαράδραι
ALCMAN. [60 (10), 646.]

Tarama ve Düzenleme: AYHAN
matrixx2030@hotmail.com

Dağın zirveleri uyuyor, vadiler, sarp kayalıklar ve mağaralar sessiz.

"Dinle beni," dedi İblis, elini başının üstüne koyarak. "Bahsettiğim bölge Libya'daki, Zaire Nehri'nin kıyısındaki kasvetli bir bölgedir. Ve artık orada ne sessizlik var, ne de sükûnet.

"Nehrin suları hastalıklı bir safran renginde; denize doğru akmıyor, güneşin kızıl gözünün altında çalkantılı ve çırpıntılı hareketlerle nabız gibi atıp duruyorlar. Çünkü nehrin balçıklı yatağının her iki yanında miller boyunca solgun bir dev nilüferler çölu uzanıyor. O ıssızlıkta birbirlerine iç geçirip, uzun ve solgun boyunlarını göğse uzatıyor ve başlarını hiç durmadan öne arkaya sallıyorlar. Ve aralarından yeraltı sularının akışını andıran bir mırıltı yükseliyor. Ve birbirlerine iç geçiriyorlar.

"Ama dünyalarının bir sınırı var -bu sınırı karanlık, korkunç, ulu bir orman teşkil ediyor. Orada, tıpkı Hebrides'in etrafındaki dalgalar gibi, çalılar sürekli huzursuz ediliyor. Ama gökyüzünde hiç rüzgar yok. Ve tarih öncesinden kalma dev ağaçlar güçlü çatırtılarla durmadan sağa sola sallanıp duruyor. Ve yüksek tepelerinden birer birer ölümsüz çiyyer düşüyor. Ve diplerinde garip, zehirli çiçekler huzursuz uykularında kıvranarak uzanıyor. Ve yukarda gri bulutlar büyük bir hışırtıyla sonsuza dek batıya gidiyor, ta ki birikip ufkun ateşli duvarı üzerinden bir şalele halinde dökülene dek. Ama gökyüzünde hiç rüzgar yok. Ve Zaire Nehri'nin kıyılarında ne sessizlik var, ne de sükûnet.

"Geceydi ve yağmur yağıyordu; ve düşerken yağmurdu, ama düştükten sonra kandı. Ve bataklıkta, iri nilüferlerin arasında duruyordum ve yağmur üstüme yağıyordu -ve nilüferler yalnızlıklarının ağırbaşlılığı içinde birbirlerine iç geçiriyordu.

"Ve birden ay ince, soluk sisin arasından yükseldi. Rengi kızıldı. Ve gözlerim nehrin kıyısında duran, ay ışığı tarafından aydınlatılan iri, gri bir kaya parçasını seçti. Ve kaya gri, soluk ve ıyırdı. -Ve kaya griydi. Ona tarafına bir takım harfler kazanmıştı; nilüferlerin bataklığının içinde yürüdüm, ta ki nehir kıyısına o yazıyı okuyacak kadar yaklaşına dek. Ama bilmediğim bir dille yazılmıştı. Ve tam bataklığa geri dönüyordum ki, ay kıpkırmızı kesildi ve dönüp kayaya, yazıya tekrar baktım; -ve orada ISSİZLİK yazıyordu.

"Ve yukarı baktım ve kayanın tepesinde bir adam duruyordu; ve adamın hareketlerini izlemek için nilüferlerin arasına gizlendim. Ve adam uzun boylu ve heybetliydi, üstünde omuzlarından ayaklarına dek eski Roma tarzı bir yün harmanı vardı. Ve vücut şeklini pek uzaktan seçemiyordum - ama yüz hatları bir tanrınıkiydi; çünkü gecenin ve sisin ve ayın, çiyin örtüsü yüzünü açıkta bırakmıştı. Alını geniş ve düşünceliydi ve çılgin gözleri endişeliydi; ve yavaşın-daki birkaç kırışık kederin ve bezginliğin ve insanlığa karşı duyulan tiksinti-nin ve yalnızlığa duyulan özlemin söylediklerini okudum.

"Ve adam kayanın üstüne oturdu, başını eline dayadı ve ıssızlığa baktı. Aş-ağıdaki huzursuz çalılara ve yukarıdaki uzun, çağlar öncesinden kalma ağaçlara ve daha yukarı, hışırdayan göğe ve kızıl aya baktı. Ve ben nilüferlerin arasında gizlenip adamın hareketlerini izledim. Ve adam yapayalnız halde titredi; -ama gecenin sonu yaklaştı ve adam kayanın üstünde oturdu.

"Ve adam dikkatini gökyüzünden o kasvetli Zaire Nehri'ne ve o sanı, korkunç sulara ve soluk nilüferler sürüsüne çevirdi. Ve adam nilüferlerin iç geçirmelerini ve aralarından yükselen mırıltıyı dinledi. Ve ben saklandığım yerde kalıp adamın hareketlerini izledim. Ve adam yapayalnız halde titredi; -ama gecenin sonu yaklaştı ve adam kayanın üstünde oturdu.

"Sonra bataklığın iç tarafına çekildim ve nilüferler kıyında yürüdüm ve bataklığın iç kısımlarında yaşayan hipopotamlara seslendim. Ve hipopotamlar beni duyular ve suaygırlarıyla birlikte kayanın dibine geldiler ve ayın altında korku verici, yüksek seslerle güldüler. Ve ben saklandığım yerde kalıp adamın hareketlerini izledim. Ve adam yalnızlıkta titredi; -ama gecenin sonu yaklaştı ve adam kayanın üstünde oturdu.

"Sonra öğeleri kargaşanın lanetiyle lanetledim; ve daha önce rüzgarsız olan gökyüzünde korkunç bir fırtına oluştu. Ve gökyüzü fırtınanın şiddetiyle kurşunileşti - ve yağmur adamın kafasına yağdı - ve nehir taşı - ve nehir çektiği işkeneyile köpük köpük oldu - ve nilüferler yataklarında çığlık attı - ve orman rüzgarının öntünde un ufak oldu - ve gök güldü - ve yıldırım düştü - ve kaya temeline kadar sarıldı. Ve ben saklandığım yerde kalıp adamın hareketlerini izledim. Ve adam yapayalnız halde titredi; -ama gecenin sonu yaklaştı ve adam kayanın üstünde oturdu.

"Sonra öfkelenim ve nehrin ve nilüferleri ve rüzgarı ve ormanı ve gökyüzünü ve gök gürültüsünü ve nilüferlerin iç geçirmelerini sessizliğin lanetiyle lanetledim. Ve lanetlendiler, ve hareketsiz kaldılar. Ve ay gökte titreyerek yükselmeyi kesti - ve gök gürültüsü kesildi - ve şimşek çıkmaz oldu - ve bulutlar havada hareketsiz asılı kaldı - ve sular eski seviyelerine inip öylece kaldı - ve ağaçlar sallanmayı kesti - ve nilüferler iç geçirmez oldu - ve aralarından mırıltı yükselmez oldu, ve o engin sınırsız çölde hiçbir ses duyulmaz oldu. Ve kayanın üstündeki harflere baktım, değişmişlerdi; -şimdi orada SESSİZLİK yazıyordu.

"Ve adamın yüzüne baktım. Adamın yüzü korku doluydu. Ve hemen başını kaldırdı ve kayanın üstünde durup dinledi. Ama o engin, sınırsız çölde hiç ses yoktu ve kayanın üstünde SESSİZLİK yazıyordu. Ve adam titredi ve başını çevirdi ve kaçıp uzaklara gitti, ve onu bir daha görmedim."

Büyütcülerin kitaplarında ilginç öyküler vardır - Büyütcülerin o demir kaplı, melankolik kitaplarında. Orada Cennet'e ve Dünya'ya ve ulu denize dair muhteşem öyküler vardır - ve denizleri ve yeryüzünü ve yüce göğü yöneten Cinlere dair. Sibellerin değişimlerinde de epey bilgi vardır; ve Dodona'nın çevresinde titreyen sönük renkli yapıtlar eskiden kutsal, kutsal şeyler duymuştur -ama Tanrı şahidimdir ki, mezarın gölgesinde yanı başımda otururken İblis'in anlatıldığı masal bence hepsinin en güzeliydi! Ve İblis öyküsünü bitirince mezar çukurunun içine düşüp güldü. Ve ben İblis'le birlikte gülemiyordum, ve beni gülemediğim için lanetledi. Ve ezelden beri mezarda yaşayan vaşak oradan çıktı ve İblis'in ayaklarının dibine uzandı ve yüzüne dik dik baktı.